

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Audiencia Nacional (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Federaci3n de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) κατά Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

(Υπόθεση C-266/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 2, σημείο 1 — Έννοια του «χρόνου εργασίας» — Εργαζόμενοι μη έχοντες σταθερό ή συνήθη τόπο εργασίας — Χρόνος μεταβάσεως από την κατοικία του εργαζομένου στον χώρο του πρώτου πελάτη και από τον χώρο του τελευταίου πελάτη στην κατοικία του εργαζομένου)

(2015/C 363/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

l'Audiencia Nacional

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federaci3n de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

κατά

Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, όπου οι εργαζόμενοι δεν έχουν σταθερό ή συνήθη τόπο εργασίας, συνιστά «χρόνο εργασίας», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, ο χρόνος μετακινήσεώς τους για τις καθημερινές τους μεταβάσεις από την κατοικία τους στον χώρο του πρώτου πελάτη, τον οποίο καθορίζει ο εργοδότης τους, και από τον χώρο του τελευταίου τέτοιου πελάτη στην κατοικία τους

⁽¹⁾ EE C 282 της 25.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-363/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπόλ — Κατάλογος τρίτων κρατών και οργανισμών με τα οποία η Ευρωπόλ συνάπτει συμφωνίες — Καθορισμός της νομικής βάσεως — Εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Νομική βάση που έχει καθοριστεί από το παράγωγο δίκαιο — Διάκριση μεταξύ νομοθετικών πράξεων και εκτελεστικών μέτρων — Διαβουλεύσεις με το Κοινοβούλιο — Πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Επιτροπής)

(2015/C 363/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, A. Caiola και M. Pencheva)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sitbon, K. Plešniak και K. Michael)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vláciil και J. Škeřík), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér, G. Szima και M. Bóra)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία και η Ουγγαρία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 329 της 22.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015 [αίτηση του Tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Aliny Wojciechowski κατά Office national des pensions (ONP)

(Υπόθεση C-408/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συνταξιούχος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία, πριν από την ανάληψη των καθηκόντων της, ασκούσε μισθωτή δραστηριότητα στο κράτος μέλος όπου υπηρέτησε — Συνταξιοδοτικό δικαίωμα δυνάμει εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος μισθωτών — Μονάδα του ασφαλιστικού βίου — Άρνηση χορηγήσεως της συντάξεως γήρατος μισθωτού — Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας)

(2015/C 363/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aliny Wojciechowski

κατά

Office national des pensions (ONP)

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θεοπίσθησε με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 1080/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία είναι δυνατή η περικοπή ή η άρνηση απονομής συντάξεως γήρατος οφειλόμενης σε μισθωτό εργαζόμενο, υπήκοο αυτού του κράτους μέλους, βάσει του ασφαλιστικού χρόνου που αυτός διένυσε υπό τη νομοθεσία του ίδιου κράτους μέλους, όταν το σύνολο των ετών της ασφαλιστικής διαδρομής του εν λόγω εργαζομένου ως μισθωτού στο εν λόγω κράτος μέλος και ως μονίμου υπαλλήλου της Ένωσης υπηρετούντος στο ίδιο κράτος μέλος υπερβαίνει τη μονάδα του ασφαλιστικού βίου των 45 ετών που προβλέπεται από την εν λόγω νομοθεσία, καθόσον, λόγω της μεθόδου υπολογισμού του κλάσματος που εκφράζει την αναλογία της συντάξεως βάσει του συστήματος της Ένωσης, η περικοπή αυτή είναι μεγαλύτερη από εκείνη που θα ίσχυε αν ο εν λόγω εργαζόμενος είχε συμπληρώσει το σύνολο της σταδιοδρομίας του ως υπάλληλος στο επίμαχο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ EE C 421 της 24.11.2014.